

L'ESCOLA QUE VULL

Voldria presentar-vos una amiga, de les de cada dia, coneguda de sempre però que li han volgut fer l'estètica i encara no en sabem els resultats. La seva imatge externa es contradiu a vegades amb el seu interior, difícil, incomprès, canviant com una jove de setze anys, aferrada com una senyora de seixanta. Es diu Escola.

Si volguéssim desentrallar el seu misteri, caldria que en parlés, no per expressar els records d'un passat que ha jugat de forma important en la vida del poble, sinó per expressar-nos el que vol ser en un futur incert, sempre a cavall de la política i l'economia. Ens diria, a ben segur que voldria ser casal de la cultura d'una comunitat. Que aquesta fos participativa en els plantejaments educatius i que el retrobament fos més sovint i més actiu.

Ens diria, que voldria més tolerància davant la pluralitat de pensament, per això ens deixaria pel diàleg i discussió que afavorís la presa d'acords que la millorés.

Ens diria, que vol fugir de tota competició, malgrat que l'exterior sigui ple de paranys que ens impulsin a la lluita enfront l'amic o l'estrany.

Ens diria que vol millorar les capacitats dels seus estudiants fent-los més capaços d'adaptar-se als canvis que socialment i culturalment es van produint. Que l'esforç i el gust per la feina ben feta presidís el treball dels qui en són receptors.

Ens diria, que el producte obtingut hauria d'ésser impregnat d'autenticitat, de coherència en les accions i de senzillesa en l'ús constructiu de les coses, el temps i els diners.

Ens diria, comprèn que no tothom és igual, que les capacitats són diferents, però que les salvaria ensenyant allò que és fonamental i significatiu per a cadascú.

Ens diria que, malgrat que els costums s'han alliberat, vetllaria pel respecte a la llibertat personal, l'esperit democràtic responsable i constructiu que afavorís en els seus components, els nens, l'autonomia personal.

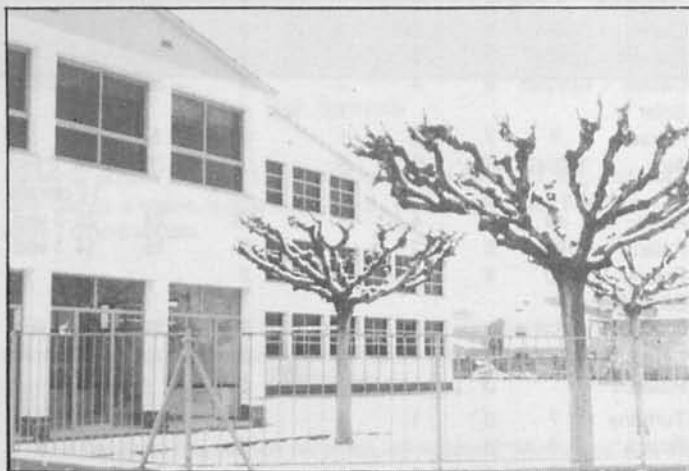
Ens diria, que vol sortir cada cop més de la seva carcassa, que vol obrir-se al medi, a la cultura i les tradicions. Està convençuda cada cop més que allò que té importància, que interessa i motiva ho té davant dels seus ulls.

Ens diria, que va millorant en els recursos de què disposa, però encara necessitaria de l'ajut de tots, pares, institucions, amics. Necessitaria en els moments de dubte, d'atabalament, i també d'actitud engegada, que li obrissin els ulls com l'amic que dona suport en els moments decisius.

Voldria que les peces de la seva màquina hi

fossin totes i en condicions de qualitat que tot producte ben acabat ha de tenir.

Ens diria, que voldria mantenir-se en una línia d'activitat per part de l'alumne, observant, manipulant, sortint, que aprengre fos quelcom agradable, esperat amb ànsia.

Tot això i moltes coses més és el que voldria arribar a ser la nostra amiga. Algunes s'aconsegueixen dia a dia no sense dificultat. D'altres es tenen com a objectiu a curt termini però sense l'ajut de tots es fan pràcticament impossible. Els nens així ens ho manifesten: els agradaria professors de música i gimnàstica per a tothom, que l'escola fos més oberta a l'exterior, més donada a la discussió i al diàleg, més integrada amb d'altres escoles, més racional en els seus coneixements impartits, més afectuosa i oberta en les relacions interpersonals, més formativa i menys instructiva.

L'Escola va prenent nota de tots i de tot, de què voldria i del que ha de ser, del que ha de configurar aquesta imatge interna i externa en procés de construcció. Tot ben anotat. Escrit amb cara i ulls, perquè tothom digui la seva, i ens orienti en el treball de cada dia, es recull en l'anomenat PROJECTE EDUCATIU DEL CENTRE. L'Escola us crida a la participació en la seva elaboració. Espera de tots vosaltres una forta col.laboració.

COL·LEGI JOSEP MADRENYS